

TÁBOROVÝ ŠUM

TŘETÍ (s nultým už čtvrté) VYDÁNÍ
ZDARMA

SOBOTA 7. 12. 2002

Motto: Všechno jednou začíná, všechno jednou končí...
NEPLAČTE PRO NÁS, ŠUMNÉ VYHNANICE!

VYHNANICE – Upíralo se na ně nepočítaně zraků. Jak asi pořídili? Takové myšlenky brouzdaly šedou kůrou mozkovou nejednoho táborníka, když si povšiml jejich příjezdu. Nohy se zvolna ubíraly, jako by snad ze samého strachu podvědomě vzdorovaly neukojitelné zvědavosti. Ke dvěma mužům, kteří právě vystupovali z auta, se upřela veškerá pozornost.

Co to dělá? Stopuje? Tady na louce? A proč s palcem namířeným přímo do vyhnanické země? Otázky se valily jedna přes druhou. Až někdo vykřikl: "To znamená, že to je v háji. Ten palec dolů jako." V tu chvíli by se krve nedořezal. Bylo jasno. Po devíti letech a čtrnácti táborech nám nezbývá, než si hledat nové místo na prázdninové radovánky. Tot' vůle Boží a majitelů přilehlého lesa a rybníka.

Ti dva muži, kteří vystoupili z auta, totiž byli Jěna a Karlos, tedy dva hlavní vedoucí. Právě se vrátili z rozhodujícího jednání. S nepořízenou. Ve Vyhnanicích to dál prostě nejde... Leč hlavu vzhůru, věrní

Foto: Šum
táborníci. Nové místo (snad) najdeme! Vyhnaničtí přijali zprávu o nuceném vysídlení se zjevným pohnutím. Ale my jim vzkazujeme: Neplačte pro nás. **Šum: Stačí, že jako želvy řveme už my!**

ZÁKEŘNÁ TOOTSIE SE PROJEVILA

ŽLOUKOVICE – S křížkem po funuse. Toto přirovnání plně odpovídá počínání tábornice Tootsie na jinak vyvedeném jarním výletě ve Žloutkovicích.

Poté, co jsme byli nuceni spořádat vynikající špagety pouze za pomoci vidličky (případně čajové lžičky) a prohřešili se tak bontonu, našla tato výletnice v šuplíku přibližně tři sta čistých, vymydlených lžic. Přitom právě ona měla na starosti, aby tento sice primitivní, leč účinný nástroj stravy byl před začátkem konzumace těstovin plně k dispozici.

Posléze se nám podařilo vypáčit z ní důvod, proč nám lžice zatajila. Na výlet si totiž zapomněla své speciální jídelní brýle a bez nich nebyla schopna koordinovat práci vidličky se lžicí.

Šum: Na ostatní nemyslela!

Foto: Šum

CO NAJDETE

V ČÍSLE:

- Filmařská tragédie na Barrandově
- Vyhazovačova pomsta
- Staronoví patroni Šumu
- Senzační zjevení Forresta Gumpa a skupiny Beatles
- Kvíz o hodnotné ceny
- Kronika oslavila další narozeniny
- ... a spoustu dalšího zábavného čtení!

Všem pochybovačům, tmářům a nevěřícím Tomášům Loukaři vzkazují:

BLANIČTÍ RYTÍŘI SKUTEČNĚ EXISTUJÍ!

VLAŠIM, LOUŇOVICE POD
BLANÍKEM – Skupinka výletníků
z řad Loukařů totiž viděla jednoho
z rytířů na vlastní oči. Shodou okol-
ností na Blaníku.

Na možnost setkání s budou-
cími zachránci českého lidu a jeho
země nás upozornila již cedule na
vlašimském nádraží. Městem a oko-
lím se totiž šířily zvěsti, že záhadný
jedinec vzezření Blanického rytíře
byl opakovaně spatřen na úpatí hory.

Byl to prokazatelně ospalý rytíř
Mátoha, jenž bloumal po hvozdech a
hledal pomoc. Loukaři mu ji poskyt-
li. Nalezli osm kouzelných bylinek,
z nichž spatřali dohromady mystické
heslo, jež se ukázalo býti docela

zázračným. Rytíř málem ani nestačil
na svém tryskovém koni dorazit do
stínu blanických skal. Tolik jej

sladký a zasloužený spánek pře-
máhal.

Šum: Loukaři píší dějiny!

TRAGÉDIE NA BARRANDOVĚ: NEJHORŠÍ DEN JANA K.

VYHNANICE, PRAHA – Dlouho,
předlouho se nedařilo zjistit jeho to-
tožnost. Po Louce se pohyboval po-
divný pán, většinou postával nebo
zvolna přešlapoval, opatrně přesou-
vaje nohu přes nohu. A u levého oka
neustále držel prapodivnou věcičku s
komínkem na konci. O odhalení se
ponejvíce zasloužil pes Kubík.

"Bud' ticho, Kubíčku," zahale-
kal na němou tvář, jež rozrušena a
lekána červeným světýlkem neustále

na tajemnou osobu štekala. Vtom ho
konečně poznali: byl to Karlos,
hlavní vedoucí, který na svou video-
kameru právě natáčel jednu z celko-
vých dvou set milionů minut!

Po táboře se ale stala strašná
věc. Malý Honzík, Karlosův malý
synek, se zrovna koupal. Právě
onoho dne vyváděl natolik roztomilé
věci, že šťastný otec neváhal a
chopil se kamery. A točil. A točil. A,
bohužel, stále točil.

Tragédie na sebe nedala dlouho
čekat. Jak strašlivé bylo zjištění, že
si Karlos přemazal část videozá-
znamu táborového divadýlka Limo-
nádobový Joe, jehož se zhostili (vyni-
kajícím a nezapomenutelným způso-
bem – pozn. kulturní rubriky Šumu)
vedoucí.

Toho večera Karlos již oka ne-
zámhouřil. Takové přemazání, to ne-
bylo podle jeho gusta. Šel tedy na
whiskey.

V NOUZI POZNÁŠ PŘÍTELE aneb ZNOVUZROZENÍ LUŽCE

LUŽEC NAD VLTAVOU – Kruté
srpnové záplavy sice nijak neohro-
zily chod druhého běhu Vyhnanic-
kého tábora, nepočítáme-li sedmkrát
odložené vypoštění, ale v jiných
oblastech České republiky napáchaly
rozsáhlé škody. Loukaři cítili jako
svou občanskou povinnost přiložit
ruku k dílu.

V této souvislosti vynecháme
tradiční nejapné vychloubání a
pouze stroze zkonstatujeme, že se
jim to povedlo výjimečně dobře.
Díky nezištné pomoci může začít
pražský chatař opět budovat své
občasné víkendové sídlo, psík
konečně může opustit půdu, protože
dvorek je zbaven naplavenin, a
bodrá venkovanka šlehat pěnu na
báječné dortíky, neboť mixér je
dezinfikován a vysušen.

V Lužci ve lžíci (foto: Šum)

Z redakční pošty:

VYHAZOVAČOVA POMSTA

VYHNANICE – Na druhém vyhnanickém běhu se po celou dobu trvání tábora řešila jedna věru zapeklitá záležitost. A sice, kterak prapodivným postavičkám, jež se nacházely nad naší loukou, sdělit, že je trápí jistý problém. Že zapominají.

Povedlo se. A to i díky kouzelnému klíči Melikonu, mluvící mušli, chytrému Várníkovi, roztržitému Vyhazovači a našim přemýšlivým hlavinkám. Říšáci, tak jsme si je pojmenovali, se nám odvděčili tuze pěknými obrázky své Říše.

A protože jsme jim řekli i o Táborovém šumu, rozhodli se nám do jeho čtvrtého čísla přispět.

Zkrátka přišlo psaní nebeskou počtou. Od slz docela rozmáčené. Proč? Čtěte!

Ahoj, kamarádi Loukaři!

Sotva jsme se stačili potkat, ledva jsme si porozuměli, už se musíme loučit. Napořád. Je nám moc líto, že už musíte na Vyhnanické louce končit. Nechceme se s tím smířit. Dokonce jsme ve své kapce uspořádali kromobyčejné setkání všech Říšáků a dlouze dumali, jak bychom se za vámi mohli přestěhovat. Vždyť volného vzduchu bude dýcinky dost.

Zatím jsme bohužel nic nevymysleli, ale ještě to nevzdáváme... Svalnatec navrhoval, abyste se při-

stěhovali vy k nám. Ale to jsme zavrhli, poněvadž jsme se báli, aby Vyhazovač někoho z vás omylem nevyhodil. Mohli byste spadnout panu Jiříčkovi na hlavu.

Takže prostě stále dumáme.

Ahoj, Říšáci

P. S.: Vyhazovač alespoň chodí kadiť nad posedy. Aby myslivci dostali co proto, když vás tam nechťejí.

ÚPLNĚ NEJLEPŠÍ NAROZENINY

Milá Ivo,

píšu Ti krátce po svých nejlepších narozeninách. Je mi padesát, ale cítím se skvěle. Kamarádi mi na oslavě v Nuzicích připravili spoustu překvapení a dali mi hodně dárků. Tak třeba ten nový foťák, co jsem do něj ještě nedostal ten blesk, jak mi slíbili, je úplně nejlepší foťák, jaký jsem kdy měl.

Nebo ten fotbálek. Řeknu Ti, že takhle jsem si ještě nezačutal. Fakt nejlepší fotbálek v mém životě. Mimochodem, Máma, který je o hodně mladší než já, dostal během zápasu asi osm křečí, a já ani jednu! Taky mi moc chutnal ten gulášek, co jsi udělala. Ten byl úplně stejně nejlepší jako ta tlačenka, ping-pong a taneček s baculatou černoškou.

Foto: Šum

Taky se mi moc líbilo, jak jsme si ve veselé hře připomněli svoje společné zážitky. Tu noc, kdy jsme byli u nás doma, jsi opravdu plakala?

Tvůj Zdenda, Praha, 50 let
P. S.: Máme to ale hodně děti, vid'?

Ze zdravotního deníčku

Doporučení Odborové organizace jihočeských nemocnic (OOJN):

Pane Pašaško, pokud si při nesmyslném skotačení na molu uděláte do nohy díru jako kráva, buďte tak laskav a nelezte pak do rybníka barvy brčálu. Co takhle radši zavítat za zdravotnicí a nechat si hnátu postříkat dezinfekcí?

V úctě

OOJN se sídlem v Táboře.

Šum: Nezbývá, než se připojit: Pašoune, ty jsi ale pako!

Následující osoby a instituce se staly patrony Táborového šumu. Redakce všem upřímně děkuje a doufá, že spolupráce nevyšumí do ztracena.

Pitíčko Šumák, a.s.

Předseda představenstva akciové společnosti Pitíčko Šumák prohlásil:

"I kdyby nám hrozili, že nás vejpůl roztrhnou a z pytlíků vysypou, necouvne. Šumák prostě Šum podporovat musí, jinak by se zpronevěřil svým zásadám. Rovněž se zavazujeme, že na příští tábor dodáme alespoň dvacet pět šumivých pytlíků."

Michael Schumacher,

mistr světa Formule 1:

"Původně jsem se jmenoval Michal Šumachr, ale má matka, poblouzněná nelibozvučnou němčinou, mě přejmenovala. Bohužel zatím nejsem dostatečně zajištěn, abych si mohl dovolit zažádat o změnu jména. Jak budu moci, ihned tak učiním."

Město Šumperk

"Na prosincovém výročním

zasedání se městská rada usnesla, že od nového roku zkrátí nesmyslně dlouhý název města na plně postačující Šum. Díky Vám. Šum(perk).

Dan Nekonečný

"Zvu vás na koncert naší kapely. Do svého repertoáru jsme zařadili Zlaté údolí, Deset let a na závěr teď brnkáme Hvězdičku. Zdraví Šum svistu."

David Vávra

"Poslední díl svého seriálu s úctou věnuji Šumným Vyhnanicím."

VÝLET NA ŠUMAVU!

Všem zájemcům bychom chtěli oznámit, že výlet na Šumavu rozhodně neohodláme pořádat.

ZJEVENÍ FORRESTA GUMPA

ŽLOUKOVICE – Sobotní večer jsme si ve Žloukovcích krátili zábavou vskutku rozmanitou. Hráli jsme různé hry a na kytaru. Na kytaru jsme hráli písničky, které se nám všem líbí. Jako třeba Kafe a tak. A hry jsme hráli také takové, které se nám líbí.

Nejvíce se nám asi líbila pantomima. Aby hra měla spád, hádali jsme pouze názvy filmů. Vynikající bylo představení pěti dívek. Původně byly pouze čtyři a ostatní jim říkali. "Tak to zahrajte ve čtyřech." A děvčata odpovídala. "Tadyto nejde zahrát ve čtyřech, na to nás musí být pět." To trvalo asi deset minut. Mezitím někdo pronesl. "Tak to budou předvádět Bylo nás pět." Herečky

po slabé půlhodince našly pátou dobrovolnici, postavily se před publikum, ale než stačily vykročit, ozvalo se z něj "Bylo nás pět", umělkyně přikývly a odešly.

Tak takhle veselé to bylo.

Veselý byl rovněž příspěvek vedoucího Brouka. Se čtyřmi vařečkami vsunutými do ponožek (vždy dvě a dvě, přičemž vždy jedna a jedna zleva a zprava) se s grimasou, jež vypovídala o nadlidskému úsilí, rozběhl místností, přičemž výše zmíněné dřevěné kuchařské nástroje pozvolna potratil. Bylo to tak přesvědčivé, že se ostatní neudrželi a spontánně začali křičet "Run, Forrest, run!"

Ano, byl to Forrest Gump.

NEBYLO TO ZBEATEČNÉ

VYHNANICE – To, co se nepodařilo nej-proslulejším manažerským firmám ani pod příslibem tučných honorářů, zvládli účastníci Vyhnanického tábora. Po dlouhých desetiletích dokázali přimět ke společnému vystoupení nej-slavnější kapelu všech dob, legendární liverpoolské Beatles.

A ti dostali svému jménu. Vystoupili totiž v broučích kostýmech. John "Křížák" Lennon, Paul "Mrave-nec" McCartney, Ringo "Housenka" Starr a George "Ploš-tice" Harrison. Protože se skupina po dlouhé pauze necítila ve své kůži

LETEM SVĚTEM BRAMBOR aneb TRADIČNÍ GALEJE

VYHNANICE – Na šesté bramborové brigádě se dělalo takovým způsobem, že jsme vůbec nestačili hovořit v celých větách. V rámci zákona zachování mluvy tedy i článek k této vydařené akci budiž obdobný.

Nejen brambory, ale i bourání. Bourání sklípku (neskutečně bytelná stavba), hajzlíků (smrad), demontáž podlahy alhambry (rychlovka). Opět návštěva Jiříčkových. Opět prase. Né pan Jiříček (vymydlený), ale prase k jídlu. Opět zpívání a drobné hry.

Zjištění, že druhoběhová Říšáci a prvoběhová mravenci se znají. Zničení nebezpečného obřího mravence. Fotbálek. Poté rychlá návštěva rybníka. Rychlá návštěva Štollíka. Diskoška. Ráno únava. Slzy loučení. Odjezd.

Foto: Šum

VALNÍK NEVĚŘIL SVÝM OČÍM A VYPOVĚDĚL SLUŽBU

VYHNANICE – Mít velké oči. Takto se hovoří v případě, že někdo neodhadne své možnosti, přecení své síly. Těžko se o tom píše, ale podobný nešvar se nevyhnul ani vedoucím.

Slunce svými hřejivými paprsky lechtalo spánky a vedoucí se líně odebírali k valníku. Ten před chvílí přistavil pan Jiříček. Nastalo totiž bourání tábora. Bylo třeba jej celý naložit na valník a odvézt pod ochranná křídla vyhnanického statkáře.

Sluníčko asi pánilo opravdu pe-

kelně. Jak jinak si totiž vysvětlit, že vedoucí naložili valník přibližně do výše deseti metrů? Vozítko nevěřilo svým očím, což dávalo najevo tím, že odmítlo používat pneumatiky a jelo rovnou po ráfkách. Na rovné louce nenastal žádný problém. Pojízdný mamut se bezpečně šinul a vedoucí si ze samé radosti naskákali na molitany, které celou futuristickou změt' všelijakých táborových nezbytností završovaly.

Ježkovy voči, vykřikla náhle Erika. A měla proč. Při výjezdu na silnici, což představuje stoupání přibližně jedné setiny promile, se náklad zřítíl jako domeček z molitanů. I s vedoucími.

Očitý svědek události tvrdil, že mu málem vypadly oči z důlků. Tak nebezpečné to bylo. Vedoucí si pohlédli z oka do oka a sjednali rychlou, smysluplnou nápravu. Naházeli

vše nazpátek a doufali, že se podobná lapálie již nepřihodí.

Nepřihodila. Všem se očividně ulevilo. **Šum: Však se vám to jednou nevyplatí!**

KVÍZ O HODNOTNÉ CENY

- Ve kterém roce vyšel poprvé Šum?
 - 1998
 - 1999
 - 2000
 - je to tak dávno, že už si to nikdo nepamatuje
- Kdo letos na táboře oddával svatební páry?
 - Ferda Brabenec a Housenka Kousenka
 - Ferda Perda a Stonožka Božka
 - Ferda Mravenec a Brouk Pytlík
 - Ferda Mravenec a Houslenka
- Jaké jsou rozměry razítka Loukaře?
 - 6 dm x 6 dm
 - 35 000 μm x 35 000 μm
 - 27mm x 27 mm
 - 3,8 cm x 3,8 cm
- Díky kterému Říšákovi se dostaly některé věci z Říše k nám na tábor?
 - Vírníkovi
 - Vyhazovači
 - Žlutoprázdňákovi
 - Schodišťákovi
- Kdo z vedoucích se letos nejvíce těšil na výlet do města?
 - Sudži, protože se těšil do japonského bistra
 - Štollík, protože doufal, že stihne pětihodinovou prohlídku Husitského muzea
 - Erika, protože si myslela, že se Mártý bude chovat slušně
 - Iva, protože měla na táboře konečně chvíli klid
- Kolik slov má letošní vydání Šumu?
 - asi 1 000
 - asi 2 700
 - asi 6 900
 - asi 10 000
- Kdo nebo co to byl Melikon?
 - Pán Říše
 - Plán Říše
 - Klíč
 - Nejvyšší schod
- Kterou barvu letos neměla žádná družinka?
 - růžovou
 - oranžovou
 - hnědou
 - světle modrou
- Co bylo letos na táborové vlajce (nemyslíme Loukaře)?
 - Vírník
 - Mušle
 - Pán Říše
 - Melikon
- Kdo se letos na diskotéce objevil v kostýmu Yagamana?
 - Pavel
 - Mártý
 - Štollík
 - Yagamanovo dvojče

Správné odpovědi zasílejte do 31. 1. 2003 na adresu redakce Šumu (viz tiráž).

KŘÍŽOVKA, KTERÁ NENÍ O CENY (ANI NEHODNOTNÉ)

Pomůcka: an, in, mum, omnia, oru	Oslovení Emy	1. část tajenky ▼	Ta, co umí	Krátké zasyčení		Předložka	Popleta	Jedna z not	Kamarád- ka Mej	Zkratka doktora	Citoslovce bolesti
Nádobí používané na táboře					Šle (jedna)						
					Ruksak						
Anglicky „mamin- ka“				Citoslovce spadnutí				Záhorác- ky „ofu“			
				Evropanky				kmen			
Latinsky „všechno“						Zkratka Ukrajiny				Vedro	Zesílený zápor
	Část nohy					Zpevnění zlomeniny					
	Přítakání (souhlas)					Staročeské zájmeno					
Citoslovce bečení			Druh medvídka						Anglicky „v“		
			... -						Spojka		
Spojka		2. část tajenky ►									

VSTŘÍCNÝ PŘÍSTUP VEDOUCÍCH

VYHNANICE – Tábor ještě neukrojil první den a na plachtu Alhambry zaťukaly nesmělé prsty. Za vedoucími přišla dětská delegace. A obořila se pěkně zhurta. "Letos nechcem mapky," halasily hlasy překotně. "Je to moc na běhání," vysvětlovaly.

Vnímaví vedoucí dali po večerce hlavy dohromady. "Musíme to nějak vyřešit. De přece vo ty děti," souhlasně mumlaly ony hlavy. Rozhodly se tedy využít zkušeností prvního běhu a zařadily do programu hru "Poznávání Říše", původně výstižně nazvanou Osmitisícovky. "Zabijeme dvě mouchy jednou ranou," radovali se vedoucí. "Blíže poznáme rapodivné dění nad námi a děti budou rády, že nebudou mít mapky!"

Inu, když je dostatek vůle, dobrá věc se podaří.

Pro nezasvěcené pravidla hry "Putování Říší": V okruhu jednoho, lépe však dvou kilometrů rozmístíme osm kartiček. Děti je musejí najít (bližší informace vedoucí nesmějí nepodávat!) a na papír zakreslit jejich rozmístění. Poté musejí všechny posty ještě jednou oběhnout, tentokrát však celá družinka, přičemž vytažené lístečky určují, s jakou zátěží se budou muset vyrovnat (na zádech nesou tři až pět členů družinky nebo devět až dvanáct židlí). Na místě seberou kartičku se jménem své družinky a běží zpět. V táboře přeřikají, co se na určeném místě dozvěděly. A tak to jde pořád dokola. Nedá se samozřejmě hovořit o ničem jiném než o směle, pokud kartička z roztržitosti zůstane ležet na vzdáleném postu. To se pak musí běžet ještě jednou. **Šum: Ufff!**

Inzerát:

Loukaři přišli o místo, na němž strávili devět let a udělali čtrnáct táborů. Proto hledají místo nové, kde by mohli zdárně i nezdárně pokračovat ve své tábornické činnosti.

Požadavky:

louka, rybník (potok stačí), les. Co víc si můžeme přát?

Zn.: Spěchá. Proklatě spēchá.

Kontakt: 723 847

KRONIKA SLAVILA A PŘINESLA KRONIKÁKA!

PRAHA – Dvoulété dítě si v dospělosti ze svého života pranic nepamatuje. Naše Kronika si toho po dvou letech strávených s námi bude pamatovat dozajista nemálo.

Sešli jsme se my, kamarádi Loukaři, v restauraci Na Pekaře, abychom oslavili druhé narozeniny milované Kroniky. Nikdo se nenechal zahanbit, stůl se pod kupou dárků pro oslavenkyni téměř dotýkal podlahy (chybělo sto dvacet centimetrů). Tak třeba Mártý přispěl krásnou obyčejnou tužkou. Největší překvapení si pro nás ale přichystala Kronika sama. S její pomocí jsme totiž objevili Kronikáka. Malého roztomilého panáčka, který se ujal

SEBEVĚDOMÍ TĚMĚŘ DO BEZVĚDOMÍ

VYHNANICE – Děti si leckdy myslí, že mohou soupeřit s vedoucími. Mnohdy ano, třeba v podlézání provázku se dozajista více daří malému špuntovi než takovému Karlosovi. Takřka všechna drobotina zlehka převálcuje Štolika ve zpěvu a Ondru-řidiče v mnohomluvnosti.

Ale, co naplat, někde je veškerá

nesnadného úkolu. Stane se Kronice partnerem. Různé přívěsky a sošky a náramky a čelenky tajuplné nálezy si pověsí na krk nebo je vloží do krás-

snaha marná.

Smrákalo se. Snad nedostatek světla zatemnil mozkové závitý táborníka Ondry Talavání a vnesl do jeho mezilebečních prostor předostatek sebevědomí. Ondra si totiž usmyslel, že v disciplíně "shazování z lavičky nad kaluží umístěné, pomocí dvou klacků na konci hadry

ného batůžku, jež na zádech nosí.

Šum: Proč stále ještě nebyl 2. říjen vyhlášen státním svátkem!?

omotaných" nad něj není. I vyzval jiného táborníka, vedoucího Brouka, k takovému malému zápasečku. A to dokonce slovy "dostaneš po hubě, Brouku!"

Z nemocnice se vrátil dlouho po večerce. Loket se mu však do konce tábora zahojil.

Šum: I ty vejtaho!

Foto: Šum

TÁBOROVÝ ŠUM. Vydávají Loukaři vlastním nákladem několika málo výtisků jednou ročně. Informace o předplatném zásadně nepodáváme. Šéfredaktor: Loukař-Šumař. Adresa redakce: Šumná 1017, 391 73 Tábor (z důvodu záplav operativně přesunuta k Opíně na adresu Pod Baštami 4, 160 00 Praha 6). Adresy mezinárodních poboček tajíme. Nevyžádané rukopisy nevracíme! Telefon: 724 014 830, 607 261 773. E-mail: taborovy.sum@seznam.cz, www stránky: <http://sweb.cz/taborovy.sum/> (nezaručujeme, že budou kdy zprovozněny!).